Γιατί ο Χίτλερ είπε «καλύτερα να μου βγάλουν δύο δόντια παρά να μιλήσω ξανά με τον Φράνκο».

Το πραξικόπημα Στις 18 Ιουλίου του ίδιου χρόνου ο Φράνκο κήρυξε την έναρξη της εξέγερσης κατά της κυβέρνησης. Ο Φράνκο την εποχή της παντοδυναμίας του είχε την στήριξη του Χίτλερ. Αφού έθεσε με ευκολία υπό τον έλεγχο του τα αποικιακά ισπανικά στρατεύματα, πέρασε στην Ιβηρική και κατέλαβε εκτεταμένες περιοχές της χώρας και ανακηρύχτηκε πρόεδρος εθνικιστικής «κυβέρνησης».

Ο στόχος του ωστόσο για ολοκληρωτική κατάληψη της χώρας και ανατροπή της νόμιμης κυβέρνησης δεν επετεύχθη. Η χώρα οδηγήθηκε σε έναν τρίχρονο εμφύλιο, ο οποίος θεωρήθηκε από τους σκληρότερους της παγκόσμιας ιστορίας.

Τελικά, ο Φράνκο επικράτησε χάρη στο ικανό επιτελείο του, τις καταστρεπτικές διαμάχες στους κόλπους της δημοκρατικής κυβέρνησης και την πολύτιμη βοήθεια από τη ναζιστική Γερμανία και τη φασιστική Ιταλία. Μετά το τέλος του πολέμου, ο Φράνκο λησμόνησε τις διακηρύξεις του περί εθνικής ενότητας και στράφηκε εναντίον των ηττημένων αντιπάλων του. Χιλιάδες αντιφρονούντες φυλακίστηκαν και εκτελέστηκαν και ακόμη περισσότεροι κατέφυγαν στη Γαλλία.

Όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική σύσφιξε τους δεσμούς του με τον Άξονα. «Ρήξη» με τον Χίτλερ, φιλόξενος με στους Ναζί Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ωστόσο, αρνήθηκε σθεναρά την ένταξη της χώρας του στο πλευρό του Χίτλερ με τη δικαιολογία ότι η χώρα του μόλις είχε εξέλθει από έναν καταστρεπτικό πόλεμο που είχε παραλύσει όλες τις δομές της. Τότε ο Γερμανός δικτάτορας είχε πει το αμίμητο:

«Καλύτερα να μου βγάλουν δύο δόντια παρά να μιλήσω ξανά με τον Φράνκο. Μάλλον στον ισπανικό εμφύλιο ποντάραμε σε λάθος άλογο». Η μοναδική βοήθεια της φρανκικής Ισπανίας προς τους Γερμανούς ήταν η αποστολή μιας εθελοντικής μονάδας της «Κυανής Μεραρχίας» στο Ανατολικό Μέτωπο.

Ο Φράνκο το 1969 Όταν όμως άρχισε να διαφαίνεται η ήττα της Γερμανίας η μεραρχία αποσύρθηκε και ο Ισπανός δικτάτορας άρχισε να διακηρύττει την ουδετερότητά του. Η Ισπανία όμως αποδείχθηκε ιδιαίτερα φιλόξενη για τους φυγάδες ναζί, αμέσως μετά το τέλος του πολέμου. Η όψιμη ουδετερότητά του Φράνκο δεν βοήθησε τη χώρα του να αποφύγει ένα κλίμα εχθρότητας από τους νικητές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. …

“Δεν μπορώ να συγχωρήσω στον Φράνκο το γεγονός ότι δεν προχώρησε στην ομόνοια των Ισπανών, αφ’ ότου τελείωσε ο εμφύλιος πόλεμος, καθώς και ότι εκτόπισε τους φαλαγγίτες, προς χάριν των οποίων είχαμε τη βοήθεια μας στην

Ισπανία, αντιμετωπίζοντας τους ως ληστές και πρώην εχθρούς.

Δεν αποτελεί λύση για μία χώρα το να τεθεί ο μισός πληθυσμός της υπό την σπάθη της δικαιοσύνης, ενώ την ίδια στιγμή μία μειοψηφία πλιατσικολόγων πλουτίζουν με τις ευχές του διεφθαρμένου κλήρου.

Υπέστημεν εξαπάτηση διότι εάν γνώριζα την αληθινή κατάσταση, ουδέποτε θα επέτρεπα στην αεροπορία μας να βομβαρδίσει έναν πεινασμένο και εξουθενωμένο πληθυσμό, αποκαθιστώντας ταυτόχρονα τον κλήρο σε όλα τα προκλητικά προνόμια του.”